

Προσφυγή του Conseil des Communes et Régions d'Europe κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 1998

(Υπόθεση T-151/98)

(98/C 358/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Το Conseil des Communes et Régions d'Europe (CCRE), με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενο από τον Daniel Tomasevic, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Katia Manhaeve, 56-58, rue Charles Martel, άσκησε στις 22 Σεπτεμβρίου 1998 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που περιέχεται στο χρεωστικό σημείωμα 97009405 F σχετικά με το σχέδιο ECOS αρ. 91/00/29003, η οποία ελήφθη στις 15 Ιουλίου 1998 και με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να καταβάλει στο CCRE ποσό 204 446 ECU και απαίτησε από το CCRE ποσό 300 173 ECU·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το προσφεύγον, το οποίο έχει ήδη προσβάλει ενώπιον του Πρωτοδικείου το πρώτο χρεωστικό σημείωμα σχετικά με το σχέδιο European City Cooperation System (ECOS), με το οποίο σημείωμα η Επιτροπή αρνήθηκε να εγκρίνει ορισμένες δαπάνες και μείωσε την κοινοτική συγχρηματοδότηση που χορηγείται στο πλαίσιο του προγράμματος RECITE⁽¹⁾, ζητεί στην παρούσα υπόθεση την ακύρωση ενός νέου χρεωστικού σημειώματος, το οποίο χρονολογείται από τις 15 Ιουλίου 1998 και αναφέρει ότι ακυρώνει και αντικαθιστά το προηγούμενο σημείωμα. Με το δεύτερο αυτό σημείωμα, η Επιτροπή συνεχίζει να αρνείται να καταβάλει στο προσφεύγον το ποσό των 204 446 ECU και του ζητεί, όχι πια 363 336 ECU όπως στην αρχή, αλλά 300 173 ECU.

Το προσφεύγον εκθέτει ότι, αν και φρονεί ότι η υπόθεση T-46/98 δεν κατέστη άνευ αντικειμένου, υποχρεώθηκε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή ως συντηρητικό μέτρο, κατόπιν της θέσεως που έλαβε η Επιτροπή στην πρώτη υπόθεση.

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους λόγους ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα στην υπόθεση T-46/98.

(¹) Υπόθεση T-46/98, ΕΕ C 151 της 16.5.1998, σ. 11.

Προσφυγή/αγωγή της Azienda Agricola «Ponte S. Pietro», Zardi Vincenzo και Clara κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ασκηθείσα στις 23 Σεπτεμβρίου 1998

(Υπόθεση T-152/98)

(98/C 358/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Azienda Agricola «Ponte S. Pietro», Zardi Vincenzo και Clara, εκπροσωπούμενη από τους Massimo Moretto, Roberto Santoro και Paola Giacobelli, δικηγόρους Βενετίας, Πάδουα και Μπάρι αντίστοιχα, με τόπο επιδόσεων το δικηγορικό γραφείο Moretto των Βρυξελλών, 67, Avenue des Nerviens, άσκησε στις 23 Σεπτεμβρίου 1998 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή/αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ, το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1361/98 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1998 (ο οποίος καθορίζει, για την περίοδο εμπορίας 1998/1999, τις παράγωγες τιμές παρεμβάσεως της λευκής ζάχαρης, την τιμή παρεμβάσεως της ακατέργαστης ζάχαρης, τις ελάχιστες τιμές των τεύτλων Α και των τεύτλων Β, καθώς και το ποσό της επιστροφής για την αντιστάθμιση των εξόδων αποθεματοποίησης, και ο οποίος δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, L 185 της 30.6.1998, σ. 3, στο εξής: κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1361/98), και, αφού συν απαιτείται, το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1360/98 του Συμβουλίου, της ίδιας ημερομηνίας (ο οποίος καθορίζει, για την περίοδο εμπορίας 1998/1999, ορισμένες τιμές στον τομέα της ζάχαρης και τον αντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο των τεύτλων, και ο οποίος δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, L 185 της 30.6.1998, σ. 1, στο εξής: κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1360/98)
- την καταβολή αποζημιώσεως, κατά τα άρθρα 178 και 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ για το σύνολο των ζημιών που υπέστη η προσφεύγουσα/ενάγουσα λόγω των προσβαλλομένων πράξεων, εντόκως και με νομισματική αναπροσαρμογή.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα, γεωργική εκμετάλλευση παραγωγής τεύτλων, βάλλει κατά του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1361/98, στον βαθμό που η Ιταλία θεωρείται ως μη ελλειμματική ζώνη, κατά την έννοια του βασικού κανονισμού στον τομέα της ζάχαρης, και δεν καθορίζεται παράγωγη τιμή παρεμβάσεως της λευκής ζάχαρης για όλες τις ζώνες της Ιταλίας. Συναφώς, η προσφεύγουσα/ενάγουσα προσθέτει ότι, από της δημιουργίας της κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης, η Ιταλία ανέκαθεν θεωρούνταν ελλειμματική ζώνη.

Προς στήριξη των αξιώσεών της, η προσφεύγουσα/ενάγουσα επικαλείται καταρχάς την έλλειψη νομιμότητας του κανονι-

σιού (ΕΚ) αριθ. 1361/98, υπό την έννοια ότι η Ιταλία αποκλείεται από τις χαρακτηριζόμενες, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, ήτοι του βασικού κανονισμού στον τομέα της ζάχαρης, ως «ελλειμματικές» ζώνες της Κοινότητας. Στο σημείο αυτό επιβεβαιώνεται ότι, υπό το φως της ratio και των επιδιωκόμενων με την καθιέρωση των περιφερειών στόχων, πρέπει να ορίζεται ως «ελλειμματική» ζώνη της Κοινότητας εκείνη, οι ανάγκες της οποίας καλύπτονται κατ' ανάγκη μέσω εισαγωγών ζάχαρης. Πλην όμως, όπως προκύπτει από τα οικονομικά στοιχεία που αφορούν τις ιταλικές εισαγωγές και εξαγωγές ζάχαρης των τελευταίων ετών, συμπεριλαμβανομένων των προηγηθέντων της εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, οι εισαγωγές προηγούνται σημαντικά των εξαγωγών σε μόνιμη βάση. Έπεται ότι, οι προσβαλλόμενες πράξεις, μη αναγνωρίζοντας ως περιφέρειες για την περίοδο εμπορίας 1998/1999 όλες τις ζώνες τεύτλων της Ιταλίας, αντίκεινται στους επιδιωκόμενους από τον βασικό κανονισμό στόχους και είναι ικανές να θέσουν σε κίνδυνο την εύρυθμη λειτουργία της κοινής οργάνωσης της επίδικης αγοράς.

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα επικαλείται επίσης την παραβίαση των αρχών της ασφαλείας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Κατά την άποψή της, δεν χωρεί αμφιβολία ότι η πρόβλεψη της 1ης Αυγούστου ως ημερομηνίας υποχρεωτικού καθορισμού της τιμής παρεμβάσεως για τη λευκή ζάχαρη, όπως ορίζει το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1785/81, επιτρέπει στους ενδιαφερομένους, και κατά πρώτο λόγο στους παραγωγούς τεύτλων, να λάβουν γνώση της ελάχιστης τιμής η οποία τους εγγυάται για την περίοδο που αντιστοιχεί στη σοδιά τους. Εξάλλου, η προσφεύγουσα/ενάγουσα παρατηρεί ότι, έχοντας εκδοθεί μόλις περί τα τέλη του μηνός Ιουνίου του 1998, οι προσβαλλόμενες πράξεις παράγουν τα αποτελέσματά τους κατά την περίοδο εμπορίας 1998/1999, για την οποία η σοδιά είχε ήδη λάβει χώρα τους μήνες Φεβρουάριο και Μάρτιο του ίδιου έτους, για δε τις νότιες περιοχές ήδη τους μήνες Νοέμβριο-Δεκέμβριο του 1997. Έτσι, η προσφεύγουσα/ενάγουσα αντιμετώπιζε το ενδεχόμενο να λάβει γνώση της τιμής πωλήσεως των τεύτλων, αντικειμένου των συμβάσεων προμηθείας που είχε συνάψει, και να πληροφορηθεί ότι δεν ίσχυε πλέον η παράγωγη τιμή, τη στιγμή που της ήταν πλέον αδύνατο να τροποποιήσει τα σχέδια παραγωγής της. Άλλωστε, ο βαλλόμενος κανονισμός προσβάλλει και τη συμπληρωματική αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των τευτλοπαραγωγών, δεδομένου ότι οι τελευταίοι έδιδαν θεμιτώς πίστη στη συναγόμενη τριακονταετή διάρκεια της ελάχιστης εγγυημένης τιμής για τα παραγόμενα στην Ιταλία τεύτλα.

Όσον αφορά την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, την οποία επίσης επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα/ενάγουσα, επιβεβαιώνεται ότι, ενόψει της πορείας των εισαγωγών-εξαγωγών ζάχαρης σε ορισμένες χώρες, οι οποίες θεωρήθηκαν ελλειμματικές από τις προσβαλλόμενες πράξεις, και στην Ιταλία, κατ' ουσία σταθερής για το διάστημα από την περίοδο 1990 έως 1997, στο πλαίσιο αυτό είναι ακατανόητος ο αποκλεισμός της Ιταλίας από τον κατάλογο των ελλειμματικών ζωνών για την περίοδο 1998/1999.

Τέλος, η προσφεύγουσα/ενάγουσα επικαλείται παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Προσφυγή/αγωγή των Associazione Nazionale Bieticoltori, Consorzio Nazionale Bieticoltori και Associazione Bieticoltori Italiani κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ασκηθείσα στις 23 Σεπτεμβρίου 1998

(Υπόθεση T-153/98)

(98/C 358/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Οι Associazione Nazionale Bieticoltori, Consorzio Nazionale Bieticoltori και Associazione Bieticoltori Italiani, εκπροσωπούμενοι από τους Massimo Moretto, Roberto Santoro και Paola Giacovelli, δικηγόρους Βενετίας, Πάδουας και Μπάρι αντίστοιχα, με τόπο επιδόσεων το δικηγορικό γραφείο Moretto των Βρυξελλών, 67, Avenue des Nerviens, άσκησαν στις 23 Σεπτεμβρίου 1998 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή/αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Οι προσφεύγουσες/ενάγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ, το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1361/98 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1998 (ο οποίος καθορίζει, για την περίοδο εμπορίας 1998/1999, τις παράγωγες τιμές παρεμβάσεως της λευκής ζάχαρης, την τιμή παρεμβάσεως της ακατέργαστης ζάχαρης, τις ελάχιστες τιμές των τεύτλων Α και των τεύτλων Β, καθώς και το ποσό της επιστροφής για την αντιστάθμιση των εξόδων αποθεματοποιήσεως, και ο οποίος δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, L 185 της 30.6.1998, σ. 3, στο εξής: κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1361/98), και, απόσπον απαιτείται, το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1360/98 του Συμβουλίου, της ίδιας ημερομηνίας (ο οποίος καθορίζει, για την περίοδο εμπορίας 1998/1999, ορισμένες τιμές στον τομέα της ζάχαρης και τον αντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο των τεύτλων, και ο οποίος δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, L 185 της 30.6.1998, σ. 1, στο εξής: κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1360/98)
- την καταβολή αποζημιώσεως, κατά τα άρθρα 178 και 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ για το σύνολο των ζημιών που υπέστησαν οι προσφεύγουσες/ενάγουσες λόγω των προσβαλλομένων πράξεων, εντόκως και με νομισματική αναπροσαρμογή.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι πανομοιότυπα με τα προβληθέντα στην υπόθεση T-152/98, Azienda Agricola «Ponte S. Pietro» κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή των εταιριών Asia Motor France κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 1998

(Υπόθεση T-154/98)

(98/C 358/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Οι εταιρίες Asia Motor France, με έδρα τη Livange (Λουξεμβούργο), JMC Automobiles, με έδρα τη Livange (Λουξεμ-